

HOMILIE 15^E ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 14 / ZO 15 JULI 2012

Jezus was te Nazareth van een koude kermis thuis gekomen. Vol enthousiasme was Jezus naar zijn vaderstad Nazareth getrokken en hij had er op grote instemming gerekend, maar hij werd er hardop weggehoond. "Wat meent hij zich niet. Hij is toch gewoon de zoon van Maria. We kennen toch de hele familie." Maar ondanks deze teleurstellende ervaring gaat Jezus niet bij de pakken neerzitten. Dan maar op andere plaatsen de blijde boodschap verkondigen. Daar zullen de mensen wel willen luisteren en daar zal hij wel zijn wondertekenen kunnen verrichten die zijn prediking kracht moeten bijzetten. Maar vandaag laat Jezus ook zien hoe hij te werk gaat bij zijn prediking. Hij is geen solist. Hij heeft zijn vrienden aan het meer niet voor niets uitgekozen en geroepen om Hem te volgen. Zij krijgen van Jezus nu opdrachten. Vandaag worden ook zij erop uitgezonden. Maar ze worden door Jezus op een in onze ogen merkwaardige wijze uitgezonden om van dorp tot dorp te trekken. Geen geld, geen reiszak? Wat is daar de betekenis van?

// In deze vakantieweken trekken veel mensen erop uit. Mensen vullen hun vakantie op een geheel eigen wijze in. We kennen de mensen die kiezen voor geheel verzorgde reizen. Alles is geregeld. Het programma staat vast. Niets is aan het toeval overgelaten. Of, mensen vertrekken wel naar de vreemde maar de auto is volgepakt. Alles zit erin van aardappelen tot pindakaas. Maar ook zijn er reizen waar juist het eigen initiatief een kans krijgt. Dan maken mensen van hun vakantie een avontuur. "We zien wel waar we uitkomen," luidt het devies. Soms maken mensen van hun reis een bedevaart bv naar Santiago di Compostella in Spanje. Ze weten dan dat ze maar moeten afwachten, waar ze kunnen overnachten. Of hen er ook eten en drinken worden aangeboden. Ze weten, dat ze misschien ook honger en dorst moeten lijden. Maar - zo is hun devies - enige ontbering hoort erbij, als je op bedevaart gaat. Het brengt de bedevaartganger tot zichzelf. Geen luxe, geen overdaad. Afhankelijkheid. Hand op houden. Geen gespreid bedje.

Als Jezus zijn vrienden uitstuurt, dat vraagt Hij van hen zich niet van alle gemakken en zekerheden te voorzien, maar de tocht te aanvaarden alsof ze op bedevaart gaan. Jezus vraagt hen nauwelijks bagage mee te nemen: geen voedselpakket, geen reiszak, geen geld, geen extra kleding. Alleen een stok en sandalen. Zo stuurt Jezus hen zo op weg om te preken en te getuigen, dat deze wereld groter is dan datgene wat wij kunnen zien en aan zekerheden opbouwen. Want kort en bondig samengevat, luidt de boodschap die zij verkondigen: "Wij zijn in Gods hand, waar we ook gaan of staan." Wie zo'n boodschap wil uitdragen zal dat ook zichtbaar moeten maken. Dat vertrouwen zal vervolgens indruk maken op het gehoor. Jezus vertelt hen vandaag niet zozeer, welke boodschap zij moeten preken, maar hoe zij deze moeten uitdragen: In groot vertrouwen dat zij in Gods hand zijn en dat God hun hemelse Vader is.

Wie Jezus op zijn weg ziet, kan direct bij Hem een Godsvertrouwen waarnemen. In dat vertrouwen draagt Hij zijn boodschap uit. Hij maakt zichtbaar waar Hij voor staat en wat Hem beweegt. Hij vertrouwt erop, dat er de zegen van de hemelse Vader op zijn boodschap rust, want het is immers de hemelse Vader zelf die Hem heeft uitgezonden. Zo leven is niet altijd gemakkelijk. Zelfs Jezus verwoordt zijn situatie op zekere dag als volgt: "De vossen hebben hun holen en de vogels hebben hun nesten, maar de mensenzoon heeft niet eens een steen om zijn hoofd op te laten rusten." En toch voelt Jezus zich niet alleen en vertrouwt Jezus erop dat de hemelse Vader met Hem is.

Het evangelie van deze zondag bevraagt ook ons op onze echtheid en oprechtheid in het beleven van ons christelijke geloof. "Merken mensen aan ons, dat we christen zijn juist als het leven knelt, juist als we mensen in nood ontmoeten?"

Kunnen we dan delen of stellen we eerst onze belangen veilig? Durven wij te vertrouwen?

Zoals de leerlingen werden uitgezonden, zo heeft iedere christen zijn taak binnen kerk en wereld. Durven wij het aan om een leven te leiden van hopen en vertrouwen? Dan zal de Heer ons herkennen als zijn medewerkers bij de opbouw van zijn Koninkrijk op aarde. Dan zullen mensen ons herkennen als mensen met meerwaarde, niet bang voor hun eigen hachje maar vol liefde voor iedereen die zij ontmoeten. Amen.